

RECULL DE PREMSA INFRAESTRUCTURES I MEDI AMBIENT

Data:29-4-08

Elaborat per **CatPress**

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a - 08241 Manresa - Telf. 93 872 14 22 - www.catpress.cat - comunicacio@catpress.cat

Tribuna Barcelona / Fòrum d'opinió d'EL PERIÓDICO

Baltasar insta a treure lliçons de la sequera

El titular de Medi Ambient assegura que els tres socis del Govern comparteixen la gestió de la crisi hídrica

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ
BARCELONA

«Dates, xifres i algun projecte. El conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Francesc Baltasar, va assegurar ahir, durant la seva intervenció a Tribuna Barcelona, el fòrum d'opinió d'EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, que se sentia plenament recolzat per tots els socis del Govern en la gestió que el seu departament ha fet en la crisi de la sequera. Això, malgrat les veus crítiques que els últims dies han sorgit des d'ERC, que avui estudia abstenir-se en la votació al Congrés dels Diputats del decret per prolongar fins a Barcelona el minitransvasament de l'Ebre.

«Fins ara, amb l'aigua, ens hem comportat com uns nou-rics. Allà on arribava una nova canalització, els ciutadans s'oblidaven dels antics usos, abandonaven els pous i elevaven els consums», va denunciar el conseller, que va insistir en el fet que la col·laboració dels ajuntaments és fonamental per a la difusió de les mesures d'estalvi. Entre altres responsabilitats, va advertir el titular de Medi Ambient, els consistoris haurien de promoure la instal·lació de comptadors d'aigua i l'aplicació de tarifes «més atractives» per als consumidors.

L'actual situació d'emergència, va afirmar Baltasar, «és una oportunitat», una ocasió d'or per esmenar errors, aprendre'n i establir les bases per al desplegament d'una nova cultura de l'aigua. Per això, el Govern té intenció d'invertir-hi, entre el 2006 i el 2010, per sobre dels 1.880 milions d'euros, xifra que representa una mitjana anual de 377 milions. De fet, «l'esforç inversor en polítiques del cicle de l'aigua al llarg dels dos últims anys ja ha doblat la mitjana del que s'hi havia invertit anualment durant els 20 anys anteriors».

SENSE DATA / Després de reiterar els arguments que, al seu entendre, fan necessari el minitransvasament de l'Ebre, Baltasar va haver d'admetre, a preguntes del públic, que «encara no hi ha data per al començament de les obres». L'actuació, malgrat que els embassaments fa uns dies

► Baltasar, ahir, amb el conseller Joan Saura (dreta) i l'ecòleg Ramon Folch, abans de la conferència.

L'ecòleg Ramon Folch afirma que el conseller hereta una situació difícil

► El conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, ha estat víctima d'una situació heretada. Ho creu el socioecòleg Ramon Folch, que va presentar l'acte d'ahir a Tribuna Barcelona. Folch va recordar que la situació que actualment pateix Catalunya «és equiparable a la dels anys 40, quan es va encunyar el terme de pertinença sequera» i va lamentar que els últims anys no s'hagi executat cap gran obra pública hidràulica, «tret dels embassaments de la Llosa del Cavall i la Baells, i del minitransvasament a Tarragona».

que recuperen cabals, segueix sent imprescindible, «perquè les conques internes ja no donen més de si», va al·legar. Per això, el conseller va tornar a reclamar la solidaritat dels regants de l'Ebre i, també per això, va valorar molt positivament «el compromís que van adoptar divendres passat, havent-se reunit amb representants de la Generalitat a Saragossa, que aplicaran mesures d'estalvi i milloraran la gestió de l'aigua».

A més a més de la connexió de les xarxes del Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT) i la del sistema Ter-Llobregat, que aportarà 4 hectòmetres cúbics d'aigua al mes, la Generalitat n'espera obtenir 13 hectòmetres més amb l'extracció intensiva de l'aquífer del Llobregat (1,6 hectòmetres), la recuperació de captacions en desús (1,7), les actuacions d'emergència portades ja a terme per l'Agència Catalana de l'Aigua (7,1) i les aportacions dels vaixells (2,6),

que començaran a treballar el 15 de maig. Totes aquestes mesures no suposaran un increment en la factura de l'aigua que paguen els usuaris. «En cap cas», va dir Baltasar, els costos que es generin els hauran d'assumir els ciutadans, és a dir que «no hi haurà un recàrrec en el rebut».

ERROR DE COMUNICACIÓ / El conseller, que va estar acompanyat a la sala, entre altres, pels titulars d'Interior, Joan Saura (ICV), i de Política Territorial, Joaquim Nadal (PSC), va tenir un indici d'autocrítica quan va reconèixer el següent: «Potser no sempre l'hem encertat a l'hora de comunicar la nostra gestió». Amb tot, va destacar l'esforç que Medi Ambient fa amb campanyes de sensibilització, amb conferències de premsa setmanals per informar sobre el dia a dia de la sequera i la creació d'una web específica sobre la sequera. ■

perfil

FRANCESC BALTASAR

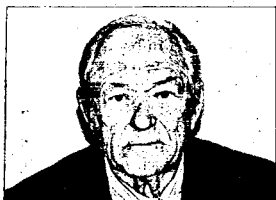
COMENÇAR DES DE BAIX

INICIS

► Tenint en compte les seves diferències amb la premsa, els anys de periodista semblen història passada en la trajectòria del conseller de Medi Ambient. Efectivament, el Jove Francesc Baltasar (Barcelona, 1949) va treballar al Grupo Mundo del 1976 al 1979, any en què es va imposar en les eleccions municipals a Sant Feliu de Llobregat, i després també va ser tertul·la habitual a la televisió. Baltasar va guanyar les municipals del 1979 sota les sigles del PSUC, partit en què militava des de feia nou anys, i va renovar el càrrec cinc vegades (1983, 1987, 1991, 1995 i 1999), les quatre primeres amb majoria absoluta, en un dels mandats més prolongats d'Espanya pel que fa a grans municipis: 21 anys. Durant dues dècades va mantenir càrrecs de rellevància al PSUC i posteriorment a ICV. El 2000 va renunciar a l'alcaldia per treballar en el sector privat, en una empresa de consultoria, però només va ser una retirada momentània del món de la política, ja que el 2003 va tornar com a secretari general del Departament de Relacions Institucionals de la Generalitat, sota les ordres de Joan Saura.

CONSELLER

► El 20 d'abril del 2006 va ser nomenat titular de Medi Ambient per Pasqual Maragall en substitució del seu company de partit Salvador Milà. José Montilla el va ratificar en el càrrec. L'aigua, l'aigua i l'aigua han estat, potser malgrat ell, els eixos del seu últim mandat.

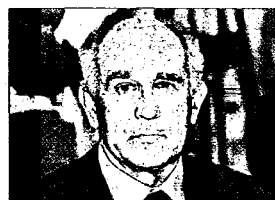
FRANCESC DOMÈNECH
PRESIDENT CETIR CENTRE MÈDIC
«Hi ha diversos models de gestió de l'aigua i un d'ells és el que defensa el conseller Baltasar. Crec que se li ha d'atorgar un vot de confiança»

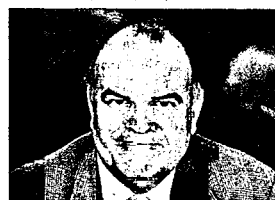
ANNA ROSA MARTÍNEZ
PORTAVEU DE GREENPEACE
«Barcelona ha estat, durant molts anys, contaminant l'aigua i ara en paguem la factura. Baltasar no ens ha dit què farà per descontaminar»

LEONARD CARCOLÉ
DIR. GRAL. AIGÜES DE BARCELONA
«S'ha fet una gran feina, però queda molt per fer. Esperem que comptin amb la participació privada per executar les mesures estructurals»

JOSEP PARÍS
PRES. CANAL SEGARRA-GARRIGUES
«S'ha de donar tranquil·litat a l'àrea de Barcelona, però la sequera la pateixen també altres territoris de Catalunya. A Lleida hi ha milers d'hectàrees afectades»

JOSEP NARCÍS ARDERIU
PRESIDENT D'ASINCA
«S'ha de començar a pensar en solucions estructurals. El problema que Catalunya té actualment és que el 70% de la població es concentra en un lloc»

ENTREVISTA JEAN-LOUIS BLANC, EX PRESIDENTE DE BRL

“El trasvase del Ródano estaría en cinco años”

Jean-Louis Blanc, el impulsor del plan para vender los caudales del Ródano, cree que esta es la opción más “lógica y natural” para resolver los déficits de agua

ANTONIO CERRILLO
Barcelona

Jean-Louis Blanc, ex presidente de la compañía de abastecimiento de la región del Bajo Ródano y del Languedoc (BRL), fue uno de los impulsores del frustrado proyecto del trasvase del Ródano a Barcelona en el 2002. El plan no cuajó, pese al apoyo prestado por el gobierno de CiU. Pero Blanc—actual director de la compañía Suez-Lyonnaise des Eaux—, sigue creyendo que es la mejor opción: “Ya hay trabajos previos hechos, aunque falta el debate público en Francia. La construcción duraría unos tres o cuatro años; desde el momento de recibirse la petición, se preci-

sarían unos cinco años”, declaró en un debate organizado por la Fundación Catalunya Oberta.

¿Cuál cree que es la mejor solución para resolver los déficits de agua en Barcelona?

Si comparamos la opción del trasvase del Ródano con las otras soluciones, vemos que esta es la más barata.

¿Cuál sería el coste?

El agua del Ródano costaría unos 40 céntimos de euro el m³; pero son precios del estudio del año 2002, que habría que actualizar. Hay que tener en cuenta por ejemplo que ha aumentado el precio de la energía.

¿Es más barato hacer el acueducto del Ródano que desalinizar agua del mar?

El trasvase del Ródano sería una

solución estructural, y permitiría aportar toda el agua que Barcelona y su área metropolitana necesitan. Es una solución más barata, porque las demás son soluciones parciales y no resuelven los problemas estructurales.

La desalinización también es una solución estructural.

Pero en el futuro el coste de la desalinización crecerá mucho a causa del precio de la energía porque consume mucha energía con relación al trasvase. Cuanto más suba el coste de la energía, mayor será la brecha entre el coste de la desalinización y el del trasvase.

El trasvase del Ródano también consumiría energía...

Se necesitaría electricidad para bombear el agua en Francia, en donde la electricidad es mucho

ANA JIMÉNEZ

Jean-Louis Blanc dio ayer una conferencia en un hotel barcelonés

más barata que en España. En cambio, en el tramo español no necesitaría ningún bombeo porque desde el Pertús, en el Pirineo, el agua llegaría rodada hasta Cardedeu. Para obtener la misma cantidad de agua, el coste del consumo de energía eléctrica por la desalinización será cuatro veces superior al de los bombeos que se precisan para impulsar el agua en el canal.

¿Ha pedido el Gobierno español a París estudiar tal opción? No lo sé.

¿Y por qué fracasó en su día?

El problema es que se necesita el apoyo de cinco administraciones diferentes: de la región que cede el agua, de Catalunya, del área de Barcelona, y de los dos estados. Se necesita una serie de acuerdos que hasta el momento no se han producido.

¿Qué dijo el Gobierno español en aquel momento?

No presentaron la petición.

CiU apoya el proyecto, pero el Gobierno catalán no.

Es cierto que esta opción no se abrirá camino hasta que todas las partes estén de acuerdo. Pero es un proyecto que puede recoger muy bien el espíritu de construcción europea.

Pero la UE aboga por una planificación basada en la unidad de cuencas, sin trasvases.

En los países mediterráneos, los trasvases entre cuencas son normales e incluso indispensables, porque la lluvia es irregular y las grandes ciudades los necesitan. En el siglo I antes de Jesucristo, Roma ya tenía once acueductos. En el Mediterráneo, dado el crecimiento urbano y demográfico, habrá cada vez más trasvases; es inevitable. Cuando no sea posible, porque se hace desde muy lejos o es muy caro, la desalinización es una buena opción. Pero primero debe ser el trasvase. Los países de Oriente Medio están construyendo grandes fábricas de agua desalinizada. Es normal; carecen

de agua para transferir; pero cuando hay agua y es transferible, la primera idea y la más simple, es un trasvase.

Si España pidiera el trasvase, ¿podría ser rechazada por los agricultores franceses?

Este trasvase no sería para usos agrícolas, sino para abastecimiento urbano. Además, las ciudades del sur de Francia también se podrían beneficiar; ampliaría su garantía de suministro.

COSTES ELÉCTRICOS

“En el futuro, el coste de desalinizar crecerá mucho por el precio de la energía”

IMPACTO ECOLÓGICO

“Sólo se transferiría un 0,5% del caudal en la desembocadura del Ródano”

RIESGO DE OPOSICIÓN

“El trasvase no sería para usos agrícolas, sino únicamente para el consumo urbano”

Pero es de prever que se opondrán los ecologistas por su impacto en el delta del Ródano. El caudal del Ródano en su desembocadura es de 1.700 metros cúbicos por segundo, mientras que el trasvase hacia Barcelona sería de 6 o 10 metros cúbicos por segundo. Es decir, un 0,5% de su caudal. Los humedales del delta están muy controlados, y, además, en todo el recorrido del acueducto, se podrían dejar de explotar las reservas subterráneas y quitar presión a los ríos. El Ródano podría aliviar al Ter y otros ríos sobreexplotados.●

REHABILITACIÓ

Ajuts per a tota la ciutat i per a tot tipus d'obres

Barcelona disposa de 25 tipus d'actuacions subvencionables als ciutadans que fan obres de restauració i millora en béns particulars que formen part del paisatge urbà de la ciutat. L'import dels ajuts varia en funció de la ubicació i del tipus d'obra que cal realitzar

La rehabilitació d'edificis destinats a habitatges és una de les principals prioritats de les polítiques d'habitatge que està impulsant l'Ajuntament de Barcelona.

L'objectiu és preservar i mantenir el patrimoni arquitectònic i paisatgístic de la nostra ciutat, a la vegada que es construeix un teixit urbà renovat i es potencia un model de ciutat amb diversitat d'usos.

És per això que l'Ajuntament ofereix una gran varietat d'ajuts als ciutadans que vulguin rehabilitar els seus habitatges. En funció de la ubicació de l'edifici, les comunitats de propietaris poden acollir-se a subvencions específiques adreçades a determinades zones territorials –àrees de rehabilitació i barris d'atenció especial– i a les subvencions generals per a tota la ciutat.

AJUTS GENERALS I ESPECÍFICS

Els ajuts generals van enfocats a fomentar la millora dels elements constructius i de les condicions

d'habitabilitat de tots els edificis d'habitatges que hi ha a la ciutat. Consisteixen en subvencions a fons perdut a càrrec de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant l'Institut Municipal del Paisatge Urbà, que –en funció del tipus d'actuació– oscil·len entre el 25% i el 60% del cost total de les obres. Els tipus d'obres que poden rebre ajuts són: patologies estructurals, deficiències constructives, instal·lació d'ascensors, obtenció dels mínims d'habitabilitat i adaptació de l'habitatge per a persones amb mobilitat reduïda, entre d'altres.

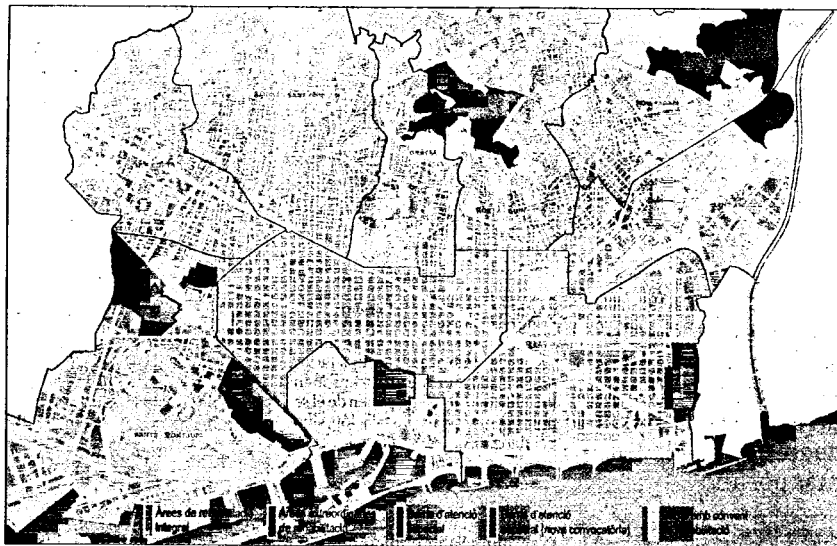
D'altra banda, els ajuts específics que engloben les àrees de rehabilitació i barris d'atenció especial són subvencions adreçades a zones geogràficament delimitades amb edificis de major antiguitat i barris més degradats.

CIUTAT VELLA, PIONERA

A l'experiència pionera i exitosa de Ciutat Vella, Poble-sec i Gràcia, s'hi han anat afegint d'altres àmbits gràcies a l'acord entre el Ministeri de l'Habitatge, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Actualment, Barcelona ja compta amb nou àrees de rehabilitació.

Aquests ajuts els poden rebre els propietaris d'edificis inclosos en alguna d'aquestes àrees. Consisteixen en subvencions del 40% del pressupost protegible de l'obra amb un

L'Ajuntament de Barcelona ofereix una gran varietat d'ajuts als ciutadans per rehabilitar els seus habitatges

Plànol de la ciutat amb les diferents zones amb ajuts específics a la rehabilitació

màxim de 4.500 € per habitatge, amb independència dels ingressos familiars, per a la realització de determinades obres en els elements comuns dels edificis, com ara façanes, patis, terrats, aïllament tèrmic i acústic. A més, cal afegir les dues AERI (àrea

especial de rehabilitació integral) de què disposa Barcelona: la del Carmel (al districte d'Horta-Guinardó), i la de recent creació, a Sants-Badal (districte de Sants-Montjuïc).

D'altra banda, els ajuts per a Barris d'atenció especial consisteixen

en subvencions de fins al 50% del pressupost protegible de l'obra en elements comuns de l'edifici, com ara façanes, xarxa elèctrica o ascensors, amb independència dels ingressos familiars dels propietaris dels edificis. •

Intervenció en la façana principal al carrer Pla de Fornells, 17-19, Les Roquetes

ECONOMÍA

Seis entidades financieras controlarán Colonial

LL. PELLICER, Barcelona

Seis entidades financieras se erigieron ayer en el nuevo accionista de referencia de Colonial tras alcanzar un acuerdo para sindicarse, según informaron a la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV). Banco Popular, La Caixa, Bancaja, Caixa Nova, Banco Pastor y Caja Duero blindaron su participación en la inmobiliaria tras intercambiar deuda de Luis Portillo por capital social.

Las seis entidades financieras anunciaron que permanecerán al menos un año en la inmobiliaria, aunque no superarán el 30% que les obligaría a lanzar una Oferta Pública de Adquisición (OPA) por Colonial. El objetivo, indicó el sindicato, es permitir la "recuperación financiera" de la compañía "a largo plazo".

Colonial, cuya cotización estaba suspendida desde el viernes, vio cómo los inversores celebraban ayer con una subida del 13,64% la entrada de la banca. La acción recuperó el valor de un euro que perdió a mediados de marzo.

Sacyr suspende la colocación de su filial Itínere por falta de demanda

La firma de infraestructuras no logró cubrir la oferta del tramo internacional

EL PAÍS
Madrid

La crisis financiera se cobra otra víctima. Itínere no sacará más acciones a Bolsa. El grupo Sacyr Vallehermoso, al que pertenece la empresa de infraestructuras, decidió ayer suspender *sine die* la oferta de acciones de la sociedad ante las dificultades para colocarlas en el mercado. "Las condiciones actuales no aconsejan llevar a término esta operación", comunicó ayer la empresa al tiempo que hacía el correspondiente hecho relevante a la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV).

Aunque los particulares tampoco habían mostrado entusiasmo, la dificultad esencial ha estado en la falta de peticiones en el tramo internacional de la colocación. La oferta de venta del 32% de Itínere se había estructurado en dos tramos, al 50%, uno nacional y otro internacional. El primero, a su vez, dividía su oferta en un 35% para inversores particulares y un 15% para instituciones. En el caso internacional, todo el tramo era institucional. Según fuentes de la empresa, se había

cubierto la parte nacional creces; pero no así la internacional.

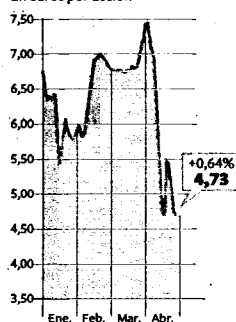
Sacyr estudió la posibilidad de reducir el precio por acción, fijado entre 4,14 y 5,10 euros por título, lo que daba un monto mínimo total de 3.100 millones de euros. Sin embargo, descartó dicha opción porque, en su opinión, ya había rebajado el precio hasta los límites mínimos de rentabilidad y porque la salida a Bolsa no es determinante para obtener recursos en estos momentos. "No estamos dispuestos a malvender la compañía ni hacer una subastilla", aseguran las fuentes consultadas, que recuerdan que las valoraciones con las que contaba antes de publicar la oferta daban un valor de 5.200 millones.

Con la colocación, Sacyr planeaba reducir su deuda e Itínere pretendía proporcionar mayor liquidez al valor y obtener recursos para acometer sus proyectos. El atractivo de la oferta estaba basado en la posibilidad de "participar en la tercera compañía del mundo por número de kilómetros gestionados y en la concesionaria más rentable de Europa".

Como consecuencia de la deci-

Itínere en Bolsa

En euros por acción

Fuente: Bloomberg.

EL PAÍS

sión, quedan anulados todos los mandatos y solicitudes de suscripción formulados, no existiendo obligación de entrega de las acciones por parte de los oferentes, ni obligación de pago alguna por parte de los peticionarios, dice el comunicado de Itínere.

Itínere, por otra parte, mantiene sus planes de expansión, tanto en los mercados exteriores (México, Canadá, Estados Unidos e Ita-

lia), como en otros segmentos del negocio. Actualmente, la compañía participa en 43 concesiones de infraestructuras en siete países: 35 concesiones de autopistas (3.786 kilómetros), una línea de metro, un aeropuerto, tres hospitales, una concesionaria de áreas de servicio y dos intercambiadores de transporte. Itínere obtuvo en 2007 una cifra de negocio de 558,1 millones de euros y un EBITDA de 425,7 millones.

Últimamente, el grupo Sacyr aparece con frecuencia en la información económica. El más reciente episodio fue la retirada del accionariado de la entidad francesa Eiffage, después de batallar más de un año en los tribunales. Las dos empresas se pusieron denuncias cruzadas por no reconocer sus derechos, por parte de Sacyr, y por haber concertado la compra de acciones, por la otra parte. Al final, después de que un juez francés eximiera a Sacyr de la obligación de realizar una oferta sobre Eiffage a pesar de reconocer la concertación, la empresa española optó por retirarse sin plusvalías por la venta del 33% que poseía en Eiffage.

El mercado de la vivienda cae un 25% y agudiza la crisis inmobiliaria

El ministerio considera que todavía hay margen para bajadas de precios

L. DONCEL
Madrid

Febrero ha sido el segundo mes consecutivo en el que el Instituto Nacional de Estadística (INE) se ha convertido en el mensajero de pésimas noticias para el sector inmobiliario: el desplome en las compraventas de pisos y en la concesión de hipotecas sobre viviendas sigue estabilizado en torno al 25%. En febrero se cerraron 55.462 operaciones, un 24,4% menos que en el mismo mes de 2007. El patito feo vuelven a ser los pisos de segunda mano, que caen un 33%. Y la última noticia tan de moda vivienda protegida (VPO), cuyas transacciones descendieron un 33%.

Sólo Ceuta se salvó de las tasas negativas en las compraventas, que lideraron Melilla y Cataluña, con disminuciones más allá del 40%. País Vasco, Baleares, Cantabria y Navarra también cayeron más del 30% respecto a febrero de 2007. El INE elabora estos datos con la información que le suministran los registradores de la propiedad.

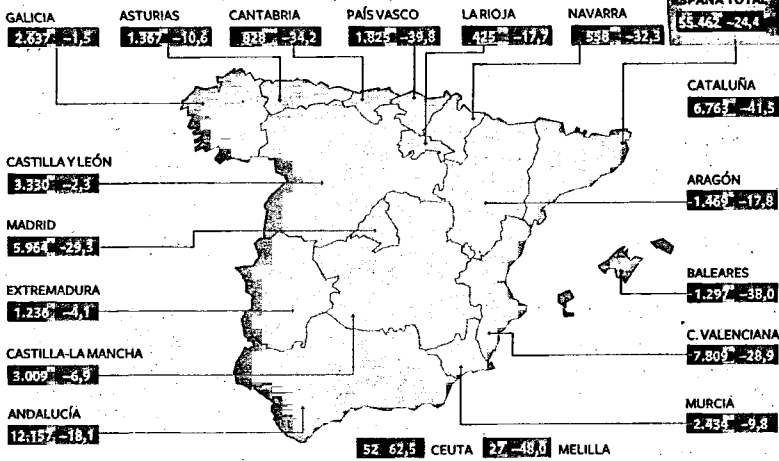
Si la estadística de compraventas es difícil de comparar porque el INE sólo la elabora desde hace 14 meses, la de hipotecas tiene más de una década de historia. Y, con la excepción del mes pasado, no hay precedente de una disminución tan grande en el volumen de capital prestado para la compra de una vivienda. Los más de 12.000 millones prestados en febrero suponen un retroceso del 26,4% respecto a febrero del año pasado. Se mantiene, sin embargo, prácticamente estable el importe medio de la hipoteca, en 148.965 euros.

El Ministerio de Vivienda no muestra una preocupación especial por estos datos, que considera la confirmación de una tendencia ya conocida.

Fuentes del departamento que acaba de asumir Beatriz Corre-

La crisis del sector inmobiliario

■ Compraventa de viviendas (febrero 2008) ■ Caída en el año (febrero 2008 - febrero 2007), en porcentaje.

■ HIPOTECAS PARA VIVIENDAS Febrero de 2008

	TOTAL	TASA DE VARIACIÓN	
		Intermensual (%)	Interanual (%)
Nº de fincas hipotecadas	81.897	-12,70	-25,83
Capital prestado (miles de euros)	12.199.822	-8,92	-26,41
Importe medio (euros)	148.965	4,32	-0,79

Fuente: INE.

dor insistieron en que los precios de los pisos continuarán en torno al IPC, si bien admitieron que "todavía hay lugar para bajadas".

Ayudas a los separados

El primer trimestre de 2008 fue el primero de la década en el que los precios de la vivienda libre, en el 3,8%, crecieron por debajo de la inflación, que en marzo alcanzó el 4,5%. O lo que es lo mismo, fue la primera vez desde 1997 en que los precios reales descendieron.

El ministerio marca sus prioridades para el Plan de Vivienda 2009-2012, y señala a algunos grupos con dificultades como futuros beneficiarios de las ayu-

das públicas. Como los divorciados o separados.

La ministra Corredor, que hoy estrechará las manos de los promotores en la inauguración de unas jornadas sobre construcción, pretende encontrar puntos de encuentro con unos empresarios que cada vez encuentran más dificultades para colocar sus pisos. Así, fuentes del ministerio buscarán mecanismos para que el exceso de oferta que sufre el mercado de la vivienda libre se encuentre con el exceso de demandantes que tienen los pisos de protección oficial.

Así, las más de 500.000 o 600.000 casas que los promotores no consiguen vender podrían aminorar las necesidades

de VPO, ya sea en propiedad, alquiler, o alquiler con derecho a compra. El Gobierno, que se ha propuesto llegar a 150.000 pisos anuales con algún tipo de protección durante una década, afronta el reto de invertir una tendencia que, en 2007, redujo la cifra de VPO iniciadas hasta 84.000, un 12% menos que en 2006.

Otra promesa socialista verá hoy la luz, cuando el vicepresidente Pedro Solbes presente el acuerdo con entidades financieras, notarios y registradores para alargar el plazo de las hipotecas gratis. Según este acuerdo, serán los notarios y registradores los que asuman el coste de esta medida, que previsiblemente entrará en vigor en mayo.

EL PAÍS

La UE veu "més ràpid del previst" l'ajust immobiliari

■ Almunia retalla mig punt més, fins al 2,2%, la previsió de creixement de l'economia espanyola per al 2008 ■ La desocupació a l'Estat s'enfilirà fins al 10,6% el 2009, la taxa més alta de la UE amb diferència

Albert Segura
BRUSSEL·LES. CORRESPONSAL

L'economia espanyola creixerà encara menys del que estava previst, l'atur es dispararà i serà el més alt de la Unió Europea el 2009, la inflació seguirà batent rècords fins a finals d'any i el superàvit públic desapareixerà.

Aquest és l'inquietant escenari que el comissari d'Afers Econòmics i Monetaris, Joaquín Almunia, va dibuixar ahir i va assenyalar la frenada del sector de la construcció com a principal responsable. "L'ajust del mercat de l'habitatge serà més ràpid del que estava previst i seguirà sent més ràpid del que espera el govern espanyol", va advertir Almunia.

La Comissió Europea ha hagut de retallar en mig punt les previsions que havia fet al febrer: el producte interior brut espanyol creixerà un 2,2% aquest 2008 i només un 1,8% l'any que ve. Almunia va corregir així el seu correllionari i vicepresident econòmic del govern espanyol, Pedro Solbes, que calcula que el creixement sigui del 2,3%, el 2008 i el 2009.

Comissari prudent

Almunia troba la previsió massa optimista i va alertar que "l'ajust estructural" del mercat espanyol de l'habitatge reduirà aquest sector a una tercera part del seu volum actual. I això passarà abans del que s'esperava, d'aquí a només tres anys.

Brussel·les calcula que la demanda real d'habitatges a Espanya és de 450.000 a

l'any. I l'oferta de construcció residencial "s'haurà d'anar adaptant" a aquesta xifra, a diferència del "boom immobiliari dels últims sis o vuit anys", en què la construcció ha estat molt superior a la demanda "per a ús", és a dir, de primeres o segones residències comprades per viure-hi i no per invertir-hi, va avisar Almunia.

Fluxos d'immigrants

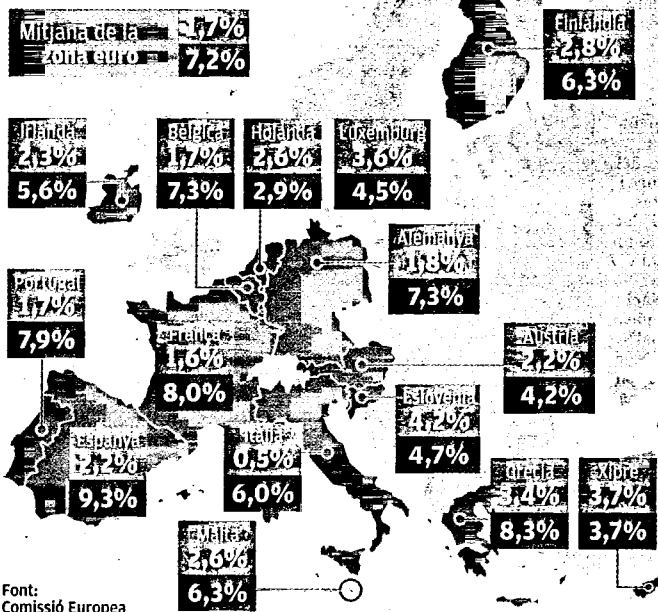
El comissari espanyol, que l'any que ve haurà d'abandonar la seva cadira al Berlaymont, l'edifici de la Comissió, també va rebaixar la previsió de creixement de la zona euro fins a un 1,7% el 2008, encara una dècima menys del que havia calculat al febrer, i fins un 1,5% el 2009. Espanya seguirà creixent més que els socis de la moneda única, però aquest diferencial es reduirà a només tres dècimes l'any que ve. En el conjunt de la UE, el creixement serà d'un 2% aquest any i d'un 1,5% l'any que ve.

Les males notícies d'Almunia ho són, especialment, per a l'economia espanyola, que no podrà absorbir els fluxos d'immigrants davant la desacceleració de la creació de llocs de treball: l'atur s'enfilirà fins al 9,3% el 2008 i tocarà sostre el 2009 amb un 10,6%, amb diferència la taxa més alta dels Vint-i-set.

La inflació, el "problema fonamental" de l'economia europea i un "gran càstig" per als més pobres, també serà pitjor a Espanya: Almunia calcula una taxa del 3,8% aquest any, davant el 3,2% de la zona euro. ■

Noves previsions de la UE

- PIB 2008 (interanual)
- Taxa d'atur 2008

Font:
Comissió Europea

EVA HDEZ.

Els 400 euros de Zapatero fulminen el superàvit

La devolució de 400 euros de l'IRPF a assalariats i pensionistes i la resta de mesures fiscals promeses per José Luis Rodríguez Zapatero fulminaran el superàvit públic espanyol del qual presumeix Solbes. Els 6.000 milions d'euros que costarà l'aplicació del paquet fiscal del president espa-

nyol reduiran l'excedent presupostari del 2,2% registrat el 2007 a un 0,6% aquest any. I Almunia calcula que haurà desaparegut totalment el 2009. França i el Regne Unit podrien superar el límit del 3% de déficit públic que fixa el Pacte d'Estabilitat i Creixement i ahir el comissari eco-

nòmic ja va llançar un primer avís a París i Londres.

Aquestes previsions econòmiques de primavera de la CE contrasten amb el missatge que Almunia no va cansar-se de repetir l'any passat: que l'economia europea gairebé no notaria les turbulències financeres.

Medi ambient Una obra amb història

Crònica

Transvasament del Roine

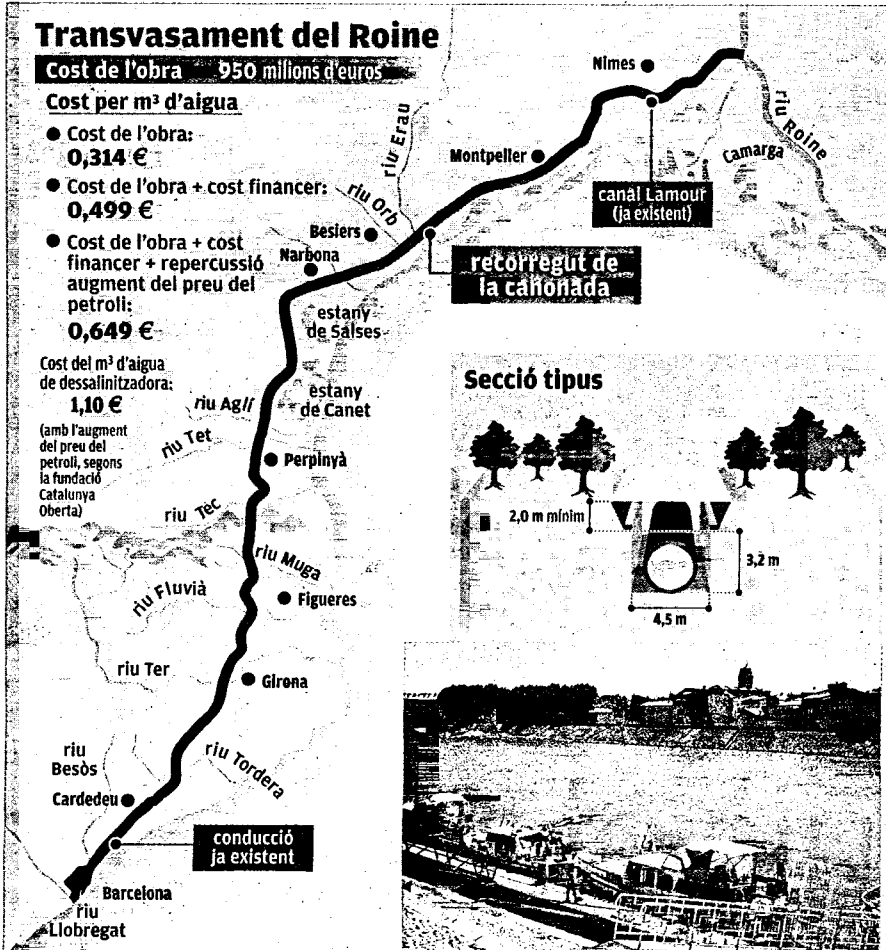
Cost de l'obra 950 milions d'euros

Cost per m³ d'aigua

- Cost de l'obra: **0,314 €**
- Cost de l'obra + cost financer: **0,499 €**
- Cost de l'obra + cost financer + repercussió augment del preu del petroli: **0,649 €**

Cost del m³ d'aigua de dessalinitzadora: **1,10 €**

(amb l'augment del preu del petroli, segons la fundació Catalunya Oberta)

J.E. / GRÀFIC: AVUI

El Roine és diferent al Palace i al Majestic

FRANÇA • El transvasament costaria 950 milions i estaria acabat en 5 anys **CATALUNYA** • Baltasar calcula 1.400 milions i 7 anys

Joaquim Elcacho
BARCELONA

El gairebé etern projecte de transvasament d'aigua del Roine —fa 14 anys que se'n parla— va ser protagonista ahir de dos dinars-col·loqui al centre de Barcelona. Com era de preveure, però, el riu francès no es veu igual al Palace que al Majestic. A l'hotel de la Gran Via parlava el conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar. Al passeig de Gràcia ho feia Jean-Louis Blanc, director de la companyia Suez-Lyonnaise des Eaux i ex director de la companyia que explota el canal Roine-Llanguedoc.

El discurs de Baltasar va ser força repetitiu. Després de dos mesos de sorpreses i canvis de plans, el conseller s'ha convertit ara en paladí de la interconnexió de xarxes proposada per l'adminis-

tració central. El conseller va insistir que el transvasament del Roine és car, inviable i innecessari. Segons els seus càlculs, portar aigua a Barcelona des del riu francès costaria uns 1.400 milions d'euros i set anys de treballs. A més, Baltasar es va permetre el luxe de fer ironia indicant que les connexions amb França no van sobre rodes (com si les obres del TGV al sud de la frontera fossin bufar i fer ampolles).

L'empresa treballa més ràpid

Jean-Louis Blanc, tot i no parlar oficialment en nom de la seva empresa, va donar una visió molt diferent del transvasament del Roine. Va destacar que, abans de tot, caldria informació social i molt consens polític (és a dir, no repetir l'espectacle dels últims mesos). S'hauria d'explicar que captar 300 hectòmetres cúbics anuals al Roine (suficient per acabar amb la seque-

ra) no tindria impacte ambiental sobre el riu francès (que porta més aigua que el Nil). A Catalunya, l'impacte seria similar al que pot tenir un gasoducte. També caldria deixar clar a banda i banda de la frontera que l'aigua no es podria fer servir per a reg agrícola.

En l'apartat de xifres, el directiu francès va afirmar que l'obra costaria 950 milions d'euros (que es pagarien amb diners privats) i que, als preus actuals del petroli, permetria subministrar aigua més barata que la produïda per dessalinitzadores. Els tràmits legals es podrien completar en dos anys i l'obra estaria acabada en tres anys més.

La diferència de terminis no es d'estranyar si es recorda que, fa molt poc, Baltasar assegurava la interconnexió de xarxes no es podia fer en menys de 21 mesos i ara una empresa privada es compromet a tenir-la enllestida en sis mesos. ■

Soterraran la línia de Vic al pas per Mollet

■ Foment pagarà el 40% del túnel d'1,7 quilòmetres ■ Formarà part del futur tram desdoblant entre Montcada i Vic

Quim Torrent
BARCELONA

La línia de tren que parteix Mollet en dues parts té els dies —els anys, més aviat— comptats. L'Ajuntament de la localitat vallesana ha arribat a un acord amb el departament de Política Territorial i el ministeri de Foment per soterrar els 1.700 metres de via que separen els barris de la Farinera i la Plana Lledó de la zona del centre. En total, el cost de l'operació puja uns 140 milions d'euros, el 40% dels quals aniran a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat.

El projecte es durà a terme en el marc del desdoblament de la línia C-3 de Renfe, entre Barcelona i Vic. Ara mateix aquesta línia només compta amb via doble fins a l'estació de Montcada-Bifurcació. El soterrament del pas del tren és una reivindicació històrica de veïns i Ajuntament i permetrà recuperar el terreny ara ocupat per les vies per a la població.

En l'operació s'inclourà el trasllat de l'actual estació, situada pràcticament

als afores de la població. La ubicació de les noves instal·lacions serà a la intersecció entre la línia i la rambla de la Unió, l'eix comercial de la població.

Perquè el projecte es dugui a terme ha calgut una despesa més elevada que en projectes similars

La xifra

140

millions d'euros costarà el soterrament de la línia Vic-Barcelona i la nova estació al seu pas per Mollet del Vallès.

de les administracions públiques. L'estret corredor per on ara circula la línia no permetrà generar grans plusvàlues urbanístiques. De tota manera, però, es calcula que l'Ajuntament i la Generalitat podran construir almenys 34.500 m², un 30% dels quals seran d'habitatge protegit. La reforma de la zona es completarà amb la construcció d'equipaments. ■

MEDI AMBIENT

França promociona l'aigua del Roine a BCN

Un enginyer francès diu que el transvasament estaria a punt en 5 anys

SARA GONZÁLEZ
BARCELONA

Un projecte senzill, més natural i més raonable. Aquests són els tres principals adjectius amb què el director de la companyia Suez-Lyonnaise des Eaux, Jean-Louis Blanc, va elogiar ahir el transvasament del riu Roine com a principal solució a la sequera. Durant un acte organitzat per la Fundació Catalunya Oberta, aquest enginyer agrònom, que també va ser president del Baix Roine, va assegurar que l'aigua del riu francès podria arribar a Barcelona en uns cinc anys des del moment en què el Govern demanés formalment rebre-la. Segons Blanc, faria falta un any per al debat democràtic entre els afectats francesos per la captació i tres o quatre anys per finalitzar les obres del transvasament.

CANONADA DES DE NARBONA / El director francès considera que l'operació «seria molt senzilla». Es tractaria de construir una canonada d'acer de

2,5 metres de diàmetre que seria la continuació de la conducció que actualment arriba fins a Montpeller. La regió del Llenguadoc-Rosselló té previst allargar fins a Narbona la canonada ja existent, i així s'aconseguiria un estalvi en la inversió necessària per portar l'aigua fins a Catalunya, estimada en 950 milions d'euros.

Blanc també va defensar l'«escàs impacte ambiental» i el «baix consum energètic» del transvasament.

L'aqüeducte permetria portar a Catalunya uns 10 metres cúbics d'aigua per segon, xifra que no suposaria més d'un 1% del cabal del riu. L'enginyer va admetre que les bombes que impulsen l'aigua en el transvasament consumeixen molta electricitat, «però quatre vegades menys energia que les dessalinitzadores». Blanc va advertir que, tot i que la inversió inicial del transvasament és més alta, la pujada dels preus de l'energia tindrà «un efecte molt su-

perior» en l'opció dessalinitzadora. Va recordar que, a més, l'opció de l'aqüeducte compta amb l'interès de la iniciativa privada, que podria reduir la necessitat de capital públic.

AMORTITZACIÓ / L'exdirector de la conca del Roine va afirmar que seria necessari el compromís del concessionari català de fer ús de l'aigua durant, com a mínim, el temps d'amortització financera que, al tram de Catalunya, seria d'uns 25 anys.

També va dir que estava convençut que el transvasament es faria, però que perquè això passés seria necessari que els governs dels dos països arribessin a un acord. «No hi ha hagut mai una demanda ferma per part d'Espanya per beneficiar-se de l'aigua del Roine», va assegurar. Blanc va afegir que no hi ha cap risc que afecti les sobirania nacional perquè la iniciativa tindria el suport d'un tractat oficial entre dos governs de la Unió Europea. ■

OHL

Reconstrucción ferroviaria

■ El grupo OHL, a través de su filial checa OHL S, ha logrado un contrato para reconstruir el tramo de ferrocarril Mezötúr-Gyoma de Hungría, que cuenta con un presupuesto de 83,9 millones de euros. El proyecto será financiado por el Estado húngaro y los fondos europeos de cohesión.